

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Terezy Kučerové a Mgr. Heleny Nutilové ve věci

žalobce: **IN MY CITY s. r. o.**, DIČ CZ01506064
sídlem Riegrova 1756/51, České Budějovice
zastoupeného daňovou poradkyní Mgr. Ing. Magdalénou Královou
sídlem Krajinská 35/1, České Budějovice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2017, č. j. 15699/17/5300-21442-712243,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 3. 2017 č.j. 15699/17/5300-21442-712243 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeny platební výměry na daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 2. 7. 2015 č.j. 1525336/15/2201-51521-302819, kterým byl žalobci za zdaňovací období květen 2014 vyměřen nadměrný odpočet ve výši 291 Kč a č.j. 1525383/15/2201-51521-302819, kterým byl žalobci za zdaňovací období červen 2014 vyměřen nadměrný odpočet ve výši 440 Kč.
2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasnou správní žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“).
3. Žalobou je předně namítána absence daňového podvodu, neboť v daném případě byla výsledkem dotčené transakce v tuzemsku odvedená DPH, a to z titulu pronájmu vozidel za období jejich držení v částce 76 200 Kč a rovněž z titulu jejich následného prodeje v částce 32 107 Kč. Celkem bylo do státního rozpočtu odvedeno 108 307 Kč. Daňová výhoda, která je znakem daňového podvodu, tak v daném případě zcela absentuje. K tomu žalobce navrhl jako důkaz podaná daňová přiznání k dani z přidané hodnoty za období roku 2014 až 2017, která byla daňovým subjektem podána v souvislosti s jeho jedinou ekonomickou aktivitou, kterou je pronájem vozidel.
4. V této souvislosti žalobce poukázal na to, že žalovaným zmiňovaná judikatura Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) i judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) nejsou pro danou věc relevantní, neboť se vztahují k obchodním transakcím s osvobozeným plněním DPH na výstupu, v případě žalobce však šlo pouze o transakce tuzemské.
5. Žalobou je dále namítána absence objektivních okolností podvodu, kdy žalovaným označované pochybné okolnosti dotčených obchodních transakcí žalobce považuje za zcela obvyklé a je poukazováno též na to, že s příchodem nového majitele dodavatele žalobce, společnosti Bohemia Works s. r. o. (dále jen „Bohemia Works“) došlo ke snížení dluhu na DPH. Žalobce tedy v důsledku obměny vlastníka dodavatele předpokládal, že k úhradě DPH z jeho strany dojde.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto jako nedůvodnou zamítnout. K námitce, dle které v daném případě nebyla prokázána existence daňového podvodu, žalovaný uvedl, že tato existence v daňovém řízení byla prokázána. Poukázáno bylo na řadu nestandardních okolností provázejících obchodní transakce žalobce se společností Bohemia Works. Tato společnost byla v době realizace obchodních transakcí se žalobcem zadlužená a byla u ní nařízena daňová exekuce. Poté, co byly osobní automobily tímto dodavatelem žalobci prodány, byly nazpět žalobcem této společnosti pronajaty, aniž by ze strany této společnosti bylo uhrazeno nájemné těchto vozidel. Žalobce dlužné nájemné nijak po svém dodavateli nevymáhal. Zadlužený dodavatel žalobce vyvedl ze společnosti veškerý majetek, aniž by ztratil možnost tento majetek nadále užívat. Společnost Bohemia Works změnila svého jednatele a společníka před termínem podání daňového tvrzení za období červen 2014 a od této doby je tato společnost nekontaktní. Lustrací této společnosti bylo daňovými orgány zjištěno, že ke dni 3. 8. 2014 měla společnost nedoplatek na DPH ve výši 377 126 Kč, jenž je součástí nedoplatku vzniklého již v roce 2012. Chybějící daň byla prokazatelně zjištěna u společnosti Bohemia Works, přestože tato daňové doklady u prodaných vozidel – Audi A4 a Škoda Fabia (květen 2014) uvedla, DPH však již

Shodu s prvopisem potvrzuje B. S.

nezaplatila. V případě vozidla prodaného žalobci v červnu 2014 (Škoda Fabia) nebylo daňové přiznání podáno vůbec a daň nebyla ani zaplacená.

7. Odkazy žalovaného na judikaturu SDEU a NSS sledovaly naplnění požadavku na eurokomformní výklad tuzemského práva v oblasti DPH, vyzdvihnuty měly být obecné zásady, které lze aplikovat jak na karuselové podvody, tak na podvody na DPH čítající pouze dva subjekty.
8. Rovněž žalobou zpochybněné objektivní okolnosti daňového podvodu byly v daňovém řízení prokázány. Správce daně v řízení popsal a prokázal řadu objektivních okolností plynoucích z nestandardností provázejících dotčené obchodní transakce, které osvědčují, že žalobce musel vědět, že se účastní podvodu na DPH. Žalovaný v této souvislosti zmínil především personální propojenost žalobce a dodavatelské společnosti Bohemia Works.
9. Z obsahu předloženého daňového spisu vyplynuly pro nyní projednávanou věc následující rozhodné skutečnosti: Daňovým přiznáním k DPH za období měsíce května roku 2014 uplatnil žalobce odpočet v celkové výši 93 450 Kč, který je součástí celkem uplatněného odpočtu daně ve výši 93 741 Kč. S tímto daňovým přiznáním žalobce podal písemné vysvětlení k uplatněným nadměrným odpočtům, kde uvedl, že tento nadměrný odpočet vznikl nákupem osobních automobilů Audi A4 ve výši 280 000 Kč bez DPH (DPH 58 800 Kč) a Škoda Fabia ve výši 165 000 Kč bez DPH (DPH ve výši 34 650 Kč). K tomuto vysvětlení byly žalobcem předloženy faktury vystavené společností Bohemia Works vůči žalobci jako kupujícímu na položky: Audi A4 RZ X (č. dokladu 140059) a Škoda Fabia RZ X (č. dokladu 140058).
10. Výzvou ze dne 14. 7. 2014 č.j. 1558944/14/2201-24807-201022 byl žalobce podle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), vyzván správcem daně k odstranění pochybností vzniklých v souvislosti s žalobcem uvedenými údaji v daňovém přiznání za období měsíce května 2014. Tyto pochybnosti vyvstaly ohledně skutečného obsahu a předmětu podnikatelské činnosti žalobce a ohledně správnosti žalobcem uplatněného odpočtu daně ve vazbě na jeho ekonomickou činnost. Pochybnosti týkající se skutečného obsahu žalobcovy ekonomické činnosti správci daně vznikly na základě zjištění, že se žalobce dobrovolně registroval k DPH ke dni 26. 2. 2014 a ve zdaňovacích obdobích únor až duben 2014 nevykázal žádná uskutečněná zdanitelná plnění.
11. Na uvedenou výzvu bylo žalobcem reagováno podáním ze dne 25. 7. 2014, v němž uvedl, že nárok na odpočet daně na vstupu vznikl na základě § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), a to u přijatého zdanitelného plnění, které žalobce v rámci své ekonomické činnosti použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění – poskytování služeb. Nakoupená vozidla jsou předmětem pronájmu, resp. zpětného pronájmu v rámci podnikatelské činnosti žalobce. K tomuto žalobce předložil daňové doklady, z nichž se podává, že vozidla zakoupená od společnosti Bohemia Works byla této společnosti následně žalobcem pronajata. Z dalších žalobcem předložených důkazních prostředků vyplývá, že faktury vystavené společností

Bohemia Works za prodej předmětných vozidel v květnu 2014, byly žalobcem uhrazeny v hotovosti.

12. Daňovým přiznáním k DPH za období měsíce června 2014 uplatnil žalobce nárok na odpočet DPH v základní sazbě 21 % 18 500 Kč ze základu daně 88 097 Kč.
13. Přílohou výše uvedeného podání žalobce ze dne 25. 7. 2014 byl též daňový doklad č. 200140060 vystavený společností Bohemia Works dne 2. 6. 2014 vůči žalobci. Předmětem zdanitelného plnění bylo vozidlo Škoda Fabia RZ X, které bylo žalobci prodáno za částku 70 000 Kč bez DPH (DPH 14 700 Kč). Na základě tohoto daňového dokladu žalobce uplatnil odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění ve výši 14 700 Kč, který je součástí celkem uplatněného odpočtu ve výši 18 500 Kč.
14. Výzvou ze dne 19. 8. 2014 č.j. 1696264/14/2201-05404-304716 byl žalobce podle § 89 daňového řádu vyzván správcem daně k odstranění pochybností vzniklých v souvislosti s žalobcem uvedenými údaji v daňovém přiznání za období měsíce června 2014. Tyto pochybnosti vyvstaly ohledně skutečného obsahu a předmětu podnikatelské činnosti žalobce a ohledně správnosti žalobcem uplatněného odpočtu daně ve vazbě na jeho ekonomickou činnost. Pochybnosti týkající se skutečného obsahu žalobcovy ekonomické činnosti správci daně vznikly na základě zjištění, že se žalobce dobrovolně registroval k DPH ke dni 26. 2. 2014 a ve zdaňovacích obdobích únor až duben 2014 nevykázal žádná uskutečněná zdanitelná plnění. Jediným uskutečněným zdanitelným plněním, které žalobce ve zdaňovacím období měsíce června 2014 vykázal, byl pronájem vozidel Audi A4 a Škoda Fabia (RZ X a X) společností Bohemia Works, od které vozidla pořídil.
15. Na uvedenou výzvu bylo žalobcem reagováno podáním ze dne 4. 9. 2014, v němž uvedl, že nárok na odpočet daně na vstupu vznikl na základě § 72 odst. 1 zákona o DPH, a to u přijatého zdanitelného plnění, které žalobce v rámci své ekonomické činnosti použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění – poskytování služeb. Hlavní podnikatelskou činností žalobce je výstavba webových stránek, přičemž projekt bude hotov do konce roku 2014. Zakoupená vozidla budou využita k uvedené podnikatelské činnosti, kdy bude nutno jednat se zástupci po celé republice. Do té doby budou vozidla pronajata společností Bohemia Works, čímž budou žalobcem generovány tržby za pronájem vozidel.
16. Dne 21. 8. 2014 byla správcem daně na základě § 87 odst. 1 daňového řádu zahájena daňová kontrola DPH za zdaňovací období květen 2014, o čemž byl pod č.j. 1705081/14/2201-05404-304716 sepsán protokol.
17. Dne 8. 9. 2014 byla správcem daně na základě § 87 odst. 1 daňového řádu zahájena daňová kontrola DPH za zdaňovací období červen 2014, o čemž byl pod č.j. 1753144/14/2201-05404-304716 sepsán protokol.
18. Výzvou ze dne 28. 11. 2014 č.j. 1954630/14/2201-61561-304716 byl žalobce podle § 86 odst. 3 písm. c) daňového řádu vyzván (1) k prokázání účelu pořízení výše specifikovaných motorových vozidel od společnosti Bohemia Works, (2) k uvedení, jaká konkrétní opatření žalobce v případě obchodních transakcí se společností Bohemia Works přijal, aby nebyl spáchán podvod na DPH a aby žalobce nebyl tohoto podvodu účasten, (3) kdo v rámci

dotčených transakcí jednal za žalobce a kdo jednal za spol. Bohemia Works, (4) z jakých důvodů byla žalobcem zakoupená vozidla obratem pronajata zpět spol. Bohemia Works a (5) kde se předmětná vozidla nyní nachází, kdo je používá a kdo za tato vozidla hradil v období od května do září roku 2014 silniční daň.

19. Na výzvu bylo žalobcem reagováno podáním ze dne 16. 12. 2014, bylo uvedeno, že zdanitelné plnění v daném případě není fiktivní, na toto plnění byly společností Bohemia Works řádně vystaveny daňové doklady, které byly následně řádně zaúčtovány a zaevidovány, dodavatel žalobce daň uvedenou na předmětných dokladech přiznal, žalobce v rámci přijatých opatření zjistil, že dodavatel není evidován mezi nespolehlivými plátcí, ceny zakoupených vozidel odpovídaly cenám obvyklým a vzhledem k tomu, že dodavatel daň přiznal, nebyl důvod pochybovat o tom, že ji neodvede. Personální propojenost žalobce se spol. Bohemia Works není důvodem k domněnce, že daň nebude úmyslně zaplacená.
20. Dne 29. 6. 2015 byla správcem daně pod č.j. 1507394/15/2201-61561-307375 vydána Zpráva o daňové kontrole. Správce daně žalobci neuznal nárok na odpočet z přijetí vozidel, neboť dospěl k závěru, že žalobce byl úmyslným účastníkem podvodu na DPH, kdy v řízení bylo prokázáno, že musel vědět o tom, že DPH nebude ze strany jeho dodavatele, společnosti Bohemia Works, odvedena. K tomuto závěru správce daně dospěl především s ohledem na okolnosti provázející dotčené obchodní transakce, a to zejména vzhledem k významné personální propojenosti žalobce se spol. Bohemia Works, kdy jedinou jednatelkou žalobce je p. L. M., matka P. S., který byl v době od 16. 2. 2011 do 8. 8. 2014 jednatelem spol. Bohemia Works. V době, kdy byl P. S. jednatelem této společnosti, bylo za měsíc květen 2014 podáno daňové přiznání, ve kterém dodavatel žalobce přiznal DPH ze zdanitelných plnění uskutečněných pro žalobce – předmětem plnění byl prodej vozidla Audi A4 (RZ X) a Škoda Fabia (RZ X), daň z tohoto plnění však již dodavatelem žalobce odvedena nebyla. Společnost Bohemia Works za zdaňovací období červen 2014 daňové přiznání k DPH nepodala a daň ze zdanitelného plnění uskutečněného pro žalobce - předmětem plnění byl prodej vozidla Škoda Fabia (RZ X), neodvedla. V době před termínem pro podání daňového tvrzení za červen 2014 došlo ke změně v osobě jednatele i jediného společníka, kterým se stal p. Z. S. K., a od té doby se tato společnost stala nekontaktní. K převodu společnosti došlo v době, kdy tato společnost byla předlužená a neplnila závazky, o čemž její tehdejší jednatel, P. S., musel vědět. V dané věci tudíž došlo k účelovému vyvedení majetku ze spol. Bohemia Works, která byla zadlužená a stala se nekontaktní, přičemž vozidla ve vlastnictví této společnosti byla prodána žalobci, společnost Bohemia Works neodvedla za toto plnění DPH a žalobce si jej následně odečetl, ačkoliv věděl, že daňové nedoplatky jeho dodavatele jsou již vymáhány exekučně a daň tudíž nebude zaplacená. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce nepřijal žádná racionální opatření k tomu, aby bylo zabráněno jeho vlastní účasti na daňovém podvodu.
21. Dne 29. 6. 2015 byla se zástupcem žalobce projednána výše uvedená Zpráva o daňové kontrole, o čemž byl pod č.j. 1385664/15/2201-61561-304716 sepsán protokol.
22. Dne 2. 7. 2017 byl pod č.j. 1525336/15/2201-51521-302819 vydán platební výměr, kterým byla žalobci za zdaňovací období květen 2014 vyměřena DPH – nadměrný odpočet ve výši 291 Kč.

23. Dne 2. 7. 2017 byl pod č.j. 1525383/15/2201-51521-302819 vydán platební výměr, kterým byla žalobci za zdaňovací období červen 2014 vyměřena DPH – nadměrný odpočet ve výši 440 Kč.
24. Proti platebním výměrům bylo žalobcem dne 21. 7. 2015 podáno odvolání, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 31. 3. 2017 č.j. 15699/17/5300-21442-712243 zamítnuto a platební výměry správce daně byly potvrzeny. Žalovaný dospěl k závěru, že hmotněprávní podmínky nároku na odpočet byly v projednávané věci splněny, avšak v řízení byla prokázána účast žalobce na daňovém podvodu. Žalovaný v této souvislosti popsal nestandardnosti průběhu obchodu mezi žalobcem a spol. Bohemia Works. V rámci tohoto obchodování došlo k úniku DPH, k neodvedení daně došlo na straně spol. Bohemia Works. Zmíněn byl rovněž vědomostní test, kdy na základě objektivních okolností v podobě personálního propojení společností, manipulace s bankovním účtem žalobce jednatelem spol. Bohemia Works, hotovostních transakcí za předmětná zdanitelná plnění, nevymáhání dlužných částek žalobcem po spol. Bohemia Works a vědomosti žalobce o daňových nedoplatecích a exekucích na spol. Bohemia Works, dospěl žalovaný shodně se správcem daně k závěru, že žalobce věděl, resp. musel vědět o tom, že se účastní transakcí zasažených podvodem na DPH. Rovněž žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nepřijal dostatečná opatření, aby se účasti na podvodu na DPH vyhnul. Námitky žalobce uplatněné v odvolání nebyly žalovaným shledány důvodnými.
25. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování daňového orgánu (§ 75 s. ř. s.). Krajský soud rozhodl ve věci bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
26. Žaloba není důvodná.
27. Stěžejní žalobní námitkou je v projednávané věci neexistence daňového podvodu, kterou žalobce dovozuje ze skutečnosti, že DPH byla odvedena, a to z transakce spojené s pronájmem výše zmíněných vozidel za období jejich držení žalobcem v celkové částce 76 200 Kč, jakož i z titulu jejich následného prodeje v částce 32 107 Kč. Do státního rozpočtu tak bylo ze strany žalobce odvedeno celkem 108 307 Kč a žalobce tudíž žádnou výhodu plynoucí z daňového podvodu nezískal.
28. Jak uvedl sám žalobce, judikatura SDEU jako podvod na DPH označuje situace, v nichž jeden z účastníků neodvede státní pokladně vybranou daň a další si ji odečte, a to za účelem získání zvýhodnění.
29. V nyní projednávané věci byla daňovými orgány konstatována existence daňového podvodu, který byl realizován mezi žalobcem a společností Bohemia Works. Tato společnost byla dodavatelem žalobce, který od této společnosti v květnu a červnu 2014 zakoupil vozidla Audi A4 (RZ X) a Škoda Fabia (RZ X a X), což bylo v daňovém řízení objektivizováno. Splnění hmotněprávní podmínky nároku na odpočet nebylo v tomto směru daňovými orgány rozporováno. Podvodné jednání bylo zjištěno v souvislosti s jednáním společnosti Bohemia Works, která zdanitelné plnění, jehož předmětem byl

prodej 2 vozidel žalobci, za období květen 2014 přiznala, ale daň nedovedla, v případě zdanitelného plnění realizovaného v červnu 2014, jehož předmětem byl prodej 1 vozidla žalobci, nebyla povinnost daňového tvrzení touto společností splněna vůbec a k odvedení daně rovněž nedošlo. Žalobce následně uplatnil nadměrný odpočet DPH plynoucí z těchto transakcí. Daňové orgány v řízení dospěly na základě řady popsanych nestandardních okolností, které dotčené transakce provázely, k závěru, že žalobce musel vědět o tom, že společnost Bohemia Works nebude, s ohledem na své zadlužení a s ním spojené exekuce, schopna daň uhradit.

30. Pokud žalobce neexistenci daňového podvodu spatřuje v tom, že ze své následné činnosti plynoucí z pronájmu zakoupených vozidel řádně daň odváděl, jedná se o argument, který není ve vztahu k výše zmíněným závěrům daňových orgánů relevantní. Zjištěný daňový podvod, jak se domnívá žalobce, nespočívá v tom, že by krátil státní rozpočet o daň plynoucí z jeho činnosti spočívající v pronájmu vozidel, které zakoupil od společnosti Bohemia Works, nýbrž v tom, že žalobce uplatnil nadměrný odpočet plynoucí z nákupu dotčených vozidel od společnosti Bohemia Works, přestože si musel být vědom, že tato společnost DPH z tohoto prodeje neodvede. Zvýhodnění na straně žalobce tudíž spočívá v uplatnění nadměrného odpočtu, na který s ohledem na prokázanou vědomost žalobce o svém zapojení do daňového podvodu neměl žalobce nárok.
31. Soud na tomto místě považuje za vhodné zmínit závěry rozhodnutí SDEU ve věci C-354/03 (*Optigen and Others*), kde bylo konstatováno, že nárok na odpočet daně nemůže být dotčen tím, že v řetězci dodávek je jiná předchozí nebo následující transakce zatížena skutečnostmi, o kterých plátce neví nebo vědět nemůže.
32. Z uvedeného vyplývá, že nárok na odpočet daně nemůže být plátcí přiznán, pokud věděl nebo mohl vědět o tom, že předchozí či následná transakce je zatížena podvodem na DPH. Přestože se uvedené závěry vztahují k věci, v níž byl daňovými orgány konstatován karuselový podvod, lze závěry tohoto rozhodnutí v obecné rovině užít i na daňové podvody realizované mezi dvěma subjekty.
33. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce nebyl v dobré víře ve vztahu k jím uplatňovanému nároku na odpočet DPH, neboť věděl a mohlo vědět o nezákonných praktikách svého dodavatele, společnosti Bohemia Works.
34. V daňovém řízení provedenými důkazy bylo prokázáno, že obchodní transakce prováděné žalobcem probíhaly za podmínek krajně neobvyklých, neodpovídajících běžným obchodním podmínkám, které jsou průvodním jevem podvodů na DPH. Daňové orgány v posuzované věci vycházely z řady indicií (nestandardností) osvědčujících vědomou účast žalobce na daňovém podvodu; o nejpodstatnějších z nich bude pojednáno dále.
35. Předně je nutno zmínit personální propojenost účastníků mezi společností žalobce a jeho dodavatelem. Bývalou jednatelkou žalobce a jedinou společnicí byla v rozhodné době p. L. M., která je matkou p. P. S., který byl v rozhodné době jednatelem a jediným společníkem spol. Bohemia Works, dodavatelem žalobce. Z tohoto je zřejmé, že k prodeji a nákupu předmětných zdanitelných plnění došlo mezi osobami spřízněnými. Pan P. S. navíc měl na základě smlouvy o provedení práce vykonávat ve společnosti žalobce funkci ekonoma a

z žalobcem předložených dokladů je zřejmé, že P. S. v rámci ekonomické činnosti žalobce za tohoto objednával služby, které následně žalobce přijímal. Poukázat lze také na to, že sídlo žalobce je totožné se sídlem spol. Bohemia Works.

36. Krajský soud má za prokázané, že personální propojenost žalobce s jeho dodavatelem existovala a rozhodování obou těchto subjektů bylo touto skutečností ovlivněno. V této souvislosti bylo v daňovém řízení na základě součinnosti s bankou zjištěno, že k bankovnímu účtu žalobce má dispoziční právo též P. S., jednatel spol. Bohemia Works, který, jak vyplývá z výpisu z tohoto účtu, jako jediný s tímto účtem reálně disponoval a prováděl finanční transakce.
37. Nestandardní jednání žalobce v rámci jeho obchodování se spol. Bohemia Works představuje také hotovostní úhrada vozidel zakoupených od této společnosti. Přestože jak žalobce tak spol. Bohemia Works disponují bankovními účty, probíhaly veškeré nákupy vozidel v hotovosti. V tomto směru lze přisvědčit daňovým orgánům, že jediným nabízejícím se důvodem těchto hotovostních transakcí je snaha o to, aby nebylo možné ze strany exekučních orgánů zjistit, že tyto transakce byly v době exekuce vedené vůči spol. Bohemia Works provedeny.
38. Běžným obchodním praktikám neodpovídající je rovněž jednání žalobce, který společností Bohemia Works zpětně pronajímal vozidla, která od ní zakoupil, a to aniž by jakkoliv vymáhal částky za tento pronájem, které ani v jednom případě nebyly hrazeny. Tento postup zcela odporuje tvrzení žalobce v daňovém řízení, kde uvedl, že právě pronájem vozidel zakoupených od spol. Bohemia Works měl být předmětem jeho činnosti generující zisk do doby, než bude realizován jeho podnikatelský záměr s webovými stránkami. Žalobci však žádný zisk z pronájmu vozidel generován nebyl, neboť spol. Bohemia Works nikdy za tento pronájem nezaplatila a žalobce částky za pronájem po této společnosti nikdy nevymáhal.
39. Všechny uvedené skutečnosti vedou k závěru a krajský soud je přesvědčen o tom, že žalobce detailně znal poměry spol. Bohemia Works a věděl, že spol. Bohemia Works je zadlužena, je na ni vedena daňová exekuce mimo jiné i z důvodu předchozích nedoplatek daňové povinnosti na DPH, a že tedy dlužná daň z předmětných zdanitelných plnění nebude tímto dodavatelem uhrazena. I přes tuto vědomost žalobce z předmětných daňových dokladů uplatnil nárok na odpočet daně.
40. O existenci daňového podvodu na DPH svědčí také to, že dne 9. 7. 2014, před termínem podání daňového tvrzení za období červen 2014, spol. Bohemia Works změnila společníka a jednatele, kterým se stal p. Z. S. K., a společnost je od této doby pro správce daně nekontaktní. P. S. musel v době, kdy převáděl svůj obchodní podíl v této společnosti, vědět o tom, že společnost je předlužená a neplní své závazky.
41. Krajský soud na základě daňovými orgány provedeného dokazování a následného hodnocení těchto důkazů, má za prokázané, že v daném případě byly prokázány takové objektivní skutečnosti, které osvědčují, že žalobce věděl, o tom, že se daňového podvodu účastní.
42. Krajský soud se s ohledem na výše uvedené ztotožňuje se závěry daňových orgánů, že bylo shromážděno dostatečné množství důkazů, které prokazují, že obchodní vztah mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje B. S.

žalobcem a spol. Bohemia Works, probíhal za podmínek v obchodní praxi krajně neobvyklých. V souhrnu je vyloučena možnost, že tyto neobvyklé podmínky byly důsledkem neznalosti či náhody v rámci běžného podnikatelského rizika. Logickým závěrem finančních orgánů pak bylo, že ze strany účastníků předmětných transakcí došlo k pokusu o podvod na DPH.

43. Soud se dále zabýval, zda v projednávané věci žalobce prokázal, že přijal veškerá opatření, která od něj bylo možné rozumně požadovat k ověření, že jeho plnění nepovede k účasti na daňovém podvodu.
44. Daňové orgány unesly své důkazní břemeno stran objektivních skutečností nasvědčujících vědomému zapojení žalobce do podvodu na DPH. Na žalobci bylo, aby prokázal, že v této souvislosti přijal dostatečná opatření, která po něm bylo možno rozumně požadovat. Povinností daňového subjektu totiž není jen zachovávat náležitou míru obezřetnosti, především vzhledem k povaze poskytovaných služeb, nýbrž i přijetí přiměřených opatření k zamezení podvodům bez ohledu na to, v jakém oboru podniká či jak se na trhu chovala jeho konkurence (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 15/2014-59).
45. K charakteru preventivních opatření, která by měla zabránit účasti plátce na daňovém podvodu, se vyjádřil Krajský soud v Ostravě v rozhodnutí ze dne 30. 4. 2014 č.j. 22 Af 22/2012 – 247, kde uvedl: *„Rozhodujícím kritériem podle názoru krajského soudu by měla být kvalita přijatých opatření z hlediska jejich reálné schopnosti eliminace rizika účasti podnikatelského subjektu na transakcích, a to, zda byla přijatá opatření prokazatelným způsobem dodržována.“*
46. Žalobce v daňovém řízení uvedl, že opatření k zabránění své účasti na daňovém podvodu přijal, když ověřil, zda spol. Bohemia Works není mezi nespolehlivými plátcí a ceny vozidel odpovídaly cenám obvyklým.
47. Krajský soud zcela přisvědčil závěru správce daně a žalovaného, dle něhož byla žalobcem přijatá opatření zcela formální a neúčinná. Prověření obchodních partnerů ve veřejných rejstřících je v případě navazování nových obchodních vztahů prakticky nezbytným a zcela základním opatřením, které však o faktické povaze zkoumaných obchodních subjektů příliš nevypovídá. Tímto způsobem lze totiž ověřit pouze základní evidenční údaje, nikoli však skutečný, případně dokonce podvodný charakter jejich činnosti. V tomto směru ani cena vozidel nevypovídá nic o tom, že by mohlo jít o podvodné jednání, do kterého by se žalobce mohl zapojit.
48. V řízení před daňovými orgány bylo objektivně prokázáno, že žalobci byly známy indicie, které svědčily o existenci daňového podvodu a o možném zapojení žalobce do tohoto podvodu. Žalobce však neučinil nic proto, aby se své účasti na podvodu vyhnul, ačkoliv mu tyto skutečnosti byly známy již na počátku uzavření obchodu se spol. Bohemia Works, která již v té době byla předlužená a neplnila své závazky.
49. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce nepřijal opatření způsobilá zabránit jeho účasti na daňovém podvodu. Lustrace dodavatele v evidenci nespolehlivých plátců není opatřením schopným reálně eliminovat účast žalobce na transakcích zasažených podvodem na DPH.
50. Krajský soud shrnuje, že v projednávané věci nebyla prokázána dobrá víra žalobce, která by svědčila tomu, že žalobce o své účasti na daňovém podvodu nevěděl a ani vědět nemohl. Žalobce prokazatelně byl součástí daňového podvodu a v souhrnu je vyloučena možnost,

že by nestandardnosti provázející šetřené transakce byly důsledkem nedbalosti, neznalosti, náhody či nadměrné důvěřivosti v rámci běžného podnikatelského rizika. Ze zjištěného skutkového stavu věci vyplývá, že žalobce o své účasti na podvodu na DPH věděl a v daňovém řízení nebyl zjištěn jediný důkaz, který by tento závěr zpochybnil.

51. Na základě výše citovaných důvodů shledal krajský soud žalobu nedůvodnou a na podkladě § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 18. května 2018

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu